

Haberler > Yazarlar > Ayşe BAYKAL > Diyanet meselesi

Ayşe Baykal

Diyanet meselesi

26 Şubat 2018

Yazdır Yazı Tipi

Nedim Şener, katılmış olduğu “FETÖ ile Mücadelede Neredeyiz?” konulu söyleşide bir kadın okuruyla aralarında geçen konuşmayı geçtiğimiz hafta “Diyanet uyuyor mu?” başlıklı yazısında kaleme aldı.

Okurunun “Biz, çocuklarımıza dinimizi öğrenmeleri için FETÖ gibi cemaatlere gönderiyoruz. Peki, biz dinimizi nasıl öğreneceğiz?” sorusuna verdiği cevap şöyle Şener’in;

“Elbette herkes inancını seçmek gibi nasıl öğreneceği, nasıl yaşayacağı konusunda özgürdür. Ben din âlimi değilim, yüzeysel bilgilere sahibim ama bir cevap vermem gerekiyordu. Hanımefendiye, ‘Dinimizi öğrenmek için elimizde olan tek kaynak Kur’an değil mi? Peki kutsal kitabı Arapça okumak, anlamıyorsanız Türkçe okuyup anlamak mümkün değil mi?’ dedim. Hazreti Muhammed vefatından önce 632 yılında Veda hutbesinde, ‘Ey müminler! Size iki emanet bırakıyorum, onlara sarılıp uydukça yolunuzu his edersiniz. O emanetler Allah’ın kitabı Kur’an ve Kur’an’ın yorumcusu Resulümdür.’”

Nedim Şener, gayet mantıklı ve mütevazi bir cevap vererek, din adına medyada önüne gelenin konuşmasından ve dinin adeta bir rant olarak görülmesinden şikayetçi olmuş ve “Diyanet İşleri Başkanlığı ne yapacak?” sorusunu yöneltmiş yazısında.

Şahsen, bir sosyal olgu olarak kaldığı sürece cemaatlere karşı değilim. İnsanlar, her alanda olduğu gibi din alanında da kendine yakın gördüğü kişi veya kuruluşlarla beraber olabilir. Bunun aksi demokrasiye aykırı bir tutum olur.

Burada sıkıntı oluşturan en büyük unsur; vatandaşın, din eksenli kişi ve kuruluşları sorgulamadan onlara tabi olmasıdır. Ayrıca cemaatlerin de bu durumu güçlenmek adına kullanması ve vatandaşlar arasında gruplaşmaya neden olması da sıkıntıyı arttıran unsurlardır. Bir anlamda son günlerde sıkça duyduğumuz; halkı kin ve düşmanlığa teşvik etmeleridir sorun.

Bir insanın din alanında yanlış veya doğruyu ayırabilmesi kolay olmayabilir. Özellikle temel bilgilere sahip değilse. Biz bugün hâlâ “cin çıkarmak” adına yaşanan taciz olaylarına tanık oluyoruz. Maalesef ki insanımız bu kadar uyarılara, bu kadar mağduriyetlere rağmen itibar edebiliyor din istismarcılarına...

Bizim milletimiz “DİN” adı altında istismar edilse dahi kişileri şikâyet etmek aklından dahi olumsuz bir düşünce geçirmekten imtina eder. Adeta itiraz ettiğinde çarpılacağını veya cezalandırılacağını düşünür.

Bu inanış, yıkmamız gereken en büyük tabularımızdandır. Bildiğiniz üzere, geçtiğimiz günlerde iki cemaat liderlerinin karşılıklı atışması gündeme gelmişti. Şahsen ben bu tarz tartışmaların gündeme gelmesinden rahatsız değilim. Çünkü bir cemaatin önderi olarak görülen kişiler genel olarak mensupları tarafından tartışılmaz olarak değerlendirilir ve yüceltilir. Bu tartışmalar bir nebze yüceltilen kişileri bir tık aşağıya taşıyarak onların da sıradan bir insan olduğunu göstermese açısından önemlidir.

Dindar olsun veya olmasın, insanların din alanında danışmak veya fetva sorma ihtiyacı çok doğaldır. Bugün, bir cemaate mensup kişi fetvasını Diyanet’e sormaz, cemaat liderine sorar. Diyanet’e genel olarak bir cemaate mensup olmayan vatandaşlarımız soru sorarlar. Diyanet’in tıkanıdığı bir yer de bu fetva meselesidir. Peki, bu hizmeti tamamen kaldırmak çözüm olabilir mi?

Kur’an-ı Kerimi Türkçe okuyarak kişilerin günlük yaşamlarındaki ihtiyaç duyduğu dini bilgileri öğrenmesi mümkün değildir. Birine detay olarak gelen bir mevzu diğerine göre hayatının en önemli konusu olabilir. Burada “Sen neden böyle bir soru soruyorsun?” diye yargılamak veya “Bu soruyu neden muhatap alıp cevap veriyorsun?” diye sorgulamak yerine sorunu kökten çözmenin yolunu bulmalıyız.

Geleneksel yorumlara yer vermesi sebebiyle Diyanet’in eleştirilmesi yerindedir, lâkin Kur’an ve Hadis çerçevesinde verdiği fetvalar hususunda eleştirilmesi haksızlıktır. Diyanet fetva vermese vatandaş mağdur olacak veya başka mercilere gidecek, fetva verse kendi mağdur olacak duruma gelmiştir.

Burada Diyanet'ten önce, din alanında insan yetiştiren İlahiyat Fakülteleri'nin konuşulması ve tartışılması çok daha mantıklıdır.

Diyanet'in din alanında boşluk bırakmamasını istiyorsak yıpratmaktan vaz geçmemiz gerekir. Eleştirelim ama saygınlığını korumasına da izin verelim. Tabi bu durumda Diyanet de kendisinin yıpratılmasına zemin hazırlamamalıdır.

Diyanet'in önceliği "vatandaş nezdinde güvenilir olmak" olmalıdır. Bundan bir iki yıl önce Doğulu bir Turizm şirketinin sahibi "Kürt vatandaşlar Umre veya hacca giderken özellikle Diyanet'i tercih ederler, devlete güvenirlere çünkü. Bu Abdullah Öcalan'ın akrabaları için de böyledir, özel şirketleri tercih etmezler Diyanet'i tercih ederler." demişti.

Diyanet'in varlığında ne olduğunu biliyoruz ama "Olmazsa ne olur?"u söyleyeyim. Bir camide imam olarak kedicikleri, bir başka camide imam olarak terör örgütü olarak adlandırdığımız oluşumları görebiliriz.

Bugün ister beğenelim ister beğenmeyelim Diyanet camilerimizin gruplaşmasına engel olan en büyük unsurdur. Örneğin; Almanya'da Türkler tarafından yapılan camiler hangi cemaate aitse diğer cemaatin mensupları orada namaz kılmayı reddetmektedir. Çünkü cemaat mantığı özünden kopmuştur. Fikir zenginliğinden, fikri kutuplaşmaya geçmiştir. Manevi güç yerine maddi gücün öncelendiği bir çerçeveye oturmuştur.

Sevgili okurlarımız, Diyanetle ilgili yazım biraz uzun olduğundan bir kısmını yarına bırakacağım.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.